

NABAWIĆ SIĘ (3) *vb pf*

Zawsze się.

Oba a jasne.

inf nabawić się (1). \diamond *fut* 2 *sg* nabawisz się (1). \diamond 3 *sg* nabawi się (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVIII w. s.v. nabawiać.

Sprawić, że się ma co lub jest się jakim [czego] (3) : Day śprawę. Ieſli ſię nie ſprawi: Iuż ſię oſzułt nieborak kłopotu nábáwi. KlonWor 54; A ieſliże w tym ſtanie dłuġo ſię zábáwiſz/ Przez máłá ſię choroby wielkiey nie nábáwiſz. ZbylPrzyg B3v.

nabawić się czym (1): [ludzie gnębieni przez smoki] ſpóleczenie rádzili. Aby onych dwu ſmokow gardł iáko pozbáwić/ A tym ſię przeſpiecznego pokoju nábáwić. CzahTr E2v.

Formacje współrdzenne cf BAWIĆ SIĘ.

LW